

A dramatic space scene featuring a bright sun in the upper left, a ringed planet (likely Saturn) in the center, and numerous asteroids of various sizes floating throughout the dark space. The text is overlaid on this background.

АСТЕРОЇДИ

Історія відкриття та вивчення

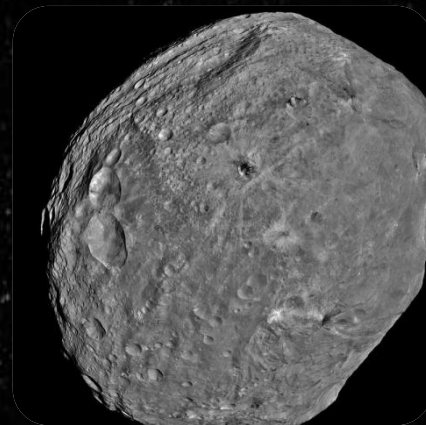
Загальна характеристика

Астероїд - невелике планетоподібне тіло Сонячної системи, діаметром від 1 до 1000 км, що рухається по орбіті в Сонячній системі.

Астероїди поділяють на три категорії:

- планети**
- карликові планети**
- малі тіла Сонячної системи, до яких включено, астероїди, комети та транснептунові об'єкти.**

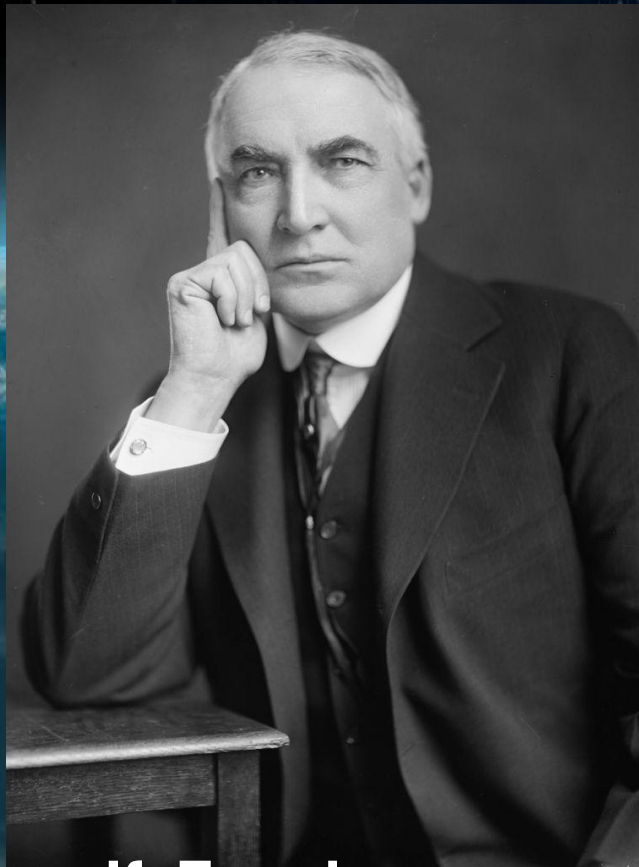
Найвідоміші астероїди: Ерос, Амур, Гідальго, Ікар. Розмір є одним із головних параметрів, за яким класифікують астероїди. Можна вважати, що всі астероїди, розміром понад 100 км, вже відкрито. На сьогодні відомо 26 астероїдів діаметром понад 200 км.

Історія вивчення астероїдів

В 1801 році італієць Піацці відкрив перший астероїд - Цереру, найбільший із усіх малих планет. За наступні шість із невеликим років були відкриті Паллада, Юнона й Веста - самий яскравий астероїд, який іноді навіть можна спостерігати неозброєним оком.

Наступні три астероїди — Паллада (1802, Г. Ольберс), Юнона (1804, К. Гардінг) і Веста (1807, Г. Ольберс) було виявлено протягом декількох наступних років. Ще через 8 років марних пошуків більшість астрономів припинили дослідження.

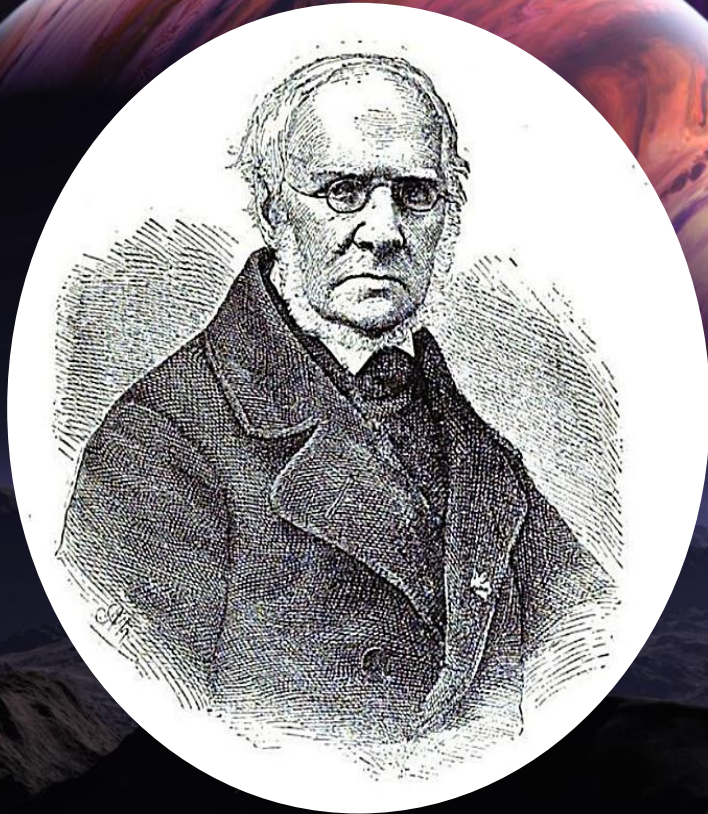

К. Гардінг

Г. Ольберс

**Карл Людвиг
Генке виявив
наполегливість і відновив
пошук нових астероїдів
1830 року. П'ятнадцять
років по тому він
виявив Астрею, перший
новий астероїд за 38 років.
Менше ніж через два роки
він виявив Гебу. Після
цього інші астрономи
приєдналися до пошуків, і
починаючи з 1847 року
астероїди відкривали вже
щороку (за винятком 1945).**

1891 року німецький астроном Макс Вольф вперше застосував для пошуку астероїдів метод астрофотографії. Він полягав у тому, що на фотографіях із довгими експозиціями астероїди залишали короткі світлі лінії на тлі нічного неба та точкових зображень зір. Фотографічний метод значно збільшив кількість відкритих астероїдів у порівнянні з візуальними методами — М. Вольф самотійно відкрив 248 астероїдів, тоді як до нього було виявлено трохи більше 300.

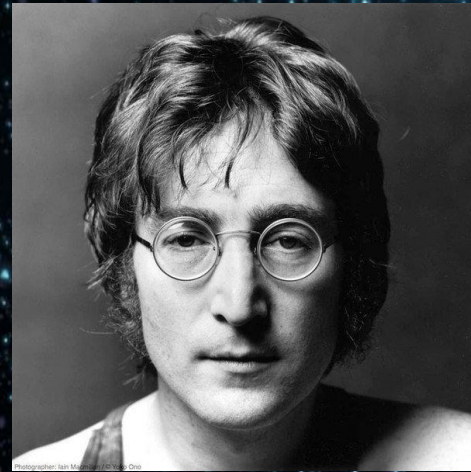
1898 року Ґуставом Віттом було відкрито астероїд Ерос, що наближається до Землі на небезпечну відстань. Згодом були відкриті інші астероїди, що наближаються до земної орбіти, але не перетинають її. Згодом їх виділили в окрему групу Амура.

Назви

астероїдів
Одержати імена можуть не всі астероїди, а тільки ті, для яких є більш-менш надійно вираховані орбіти. Бували випадки, коли астероїд одержував ім'я через десятки років після відкриття. Доти, поки орбіта не розрахована, астероїду приписується порядковий номер, що відбиває дату його відкриття, наприклад, 1950 DA. Цифри означають рік.

**На честь лідера культової групи
«The Beatles». Джона Леннона було
названо кратер на місяці та
астероїд №4147**

**На честь відомого італійського
співака та актора Адріано
Челентано названий астероїд №
6697.**

**Центр малих планет Міжнародного
астрономічного союзу присвоїв
астероїду № 17473, відкритому в 1991
році, ім'я рок-співака Фредді
Мерк'юрі.**

Зіткнення з невеликим астероїдом (близько 17 метрів у діаметрі), яке сталося на Уралі 2013 року, призвело до значних матеріальних втрат у Челябінську та прилеглих районах, внаслідок нього зазнали травм більше тисячі людей.

Усвідомлення астероїдної небезпеки зумовило вивчення її фахівцями. Зокрема, було розроблено шкалу для оцінки ступеня небезпеки від навколоземних небесних тіл. Розпочалися регулярні огляди неба з метою виявлення навколоземних астеродів, які загрожують зіткненням із нашою планетою.

